[Niels Ravn.]
hvor jeg personligt har været ude for at et brug, der er oprettet i henhold til denne lovgivning, er blevet solgt til en pris, som man overhovedet ikke havde forestillet sig muligheden af, da det blev oprettet. I sådanne tilfælde forekommer det mig i høj grad betænkeligt at man eventuelt kunne finde på helt at frafalde renteefterbetalingskravet. Endelig opstår der også, hvis dette gennemføres i praksis, forskelsbehandling over for de ældre statshusmænd, idet de allerede har måttet betale, så man med rette kan sige, at de unge på denne måde bliver favoriseret på de ældres bekostning.

I øvrigt er denne bestemmelse jo indsat i lovforslaget, jeg havde nær sagt imod det samlede jordlovsudvalgs indstilling — i hvert fald på et enkelt medlem nær — idet man inden for jordlovsudvalget var af den opfattelse, at man måske kunne ændre den gældende praksis, hvorefter man normalt gør renteefterbetalingskravet gældende for en periode af ca. 20 år, således at der blev tale om et kortere åremål — 10 år har været nævnt — men denne lovændring blev frarådet fra jordlovsudvalgets side. Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister om begrundelsen for, at ministeren på dette område er gået imod jordlovsudvalgets indstilling.

Jeg skal slutte med at fastslå, at det efter det konservative folkepartis opfattelse ikke er flere nye enheder, dansk landbrug har brug for, hverken af befolkningsmæssige eller erhvervsmæssige grunde. Det, det danske landbrug har brug for i dag, er en bedre rentabilitet, og det opnås ikke ved at oprette flere for små brug, som der er ingen eller i alt fald for få ansøgere til, men derimod ved at gøre de bestående for små brug større ved nedlægninger og sammenlægninger i langt større omfang, end det i dag er tilfældet. Til at medvirke ved denne opgave er det konservative folkeparti rede. Vi går ind i det udvalgsarbejde, jeg går ud fra kommer, for på saglig vis at søge vore synspunkter fremmet; men såfremt lovforslaget ikke ændres på afgørende vis, skal man ikke påregne det konservative folkepartis medvirken ved dets gennemførelse.

Axel Sørensen: Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale det fremsatte lovforslag til hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Det ville vel ikke være rigtigt at foretage vidtgående ændringer i eller rejse nogen større debat om denne lov, forinden den nedsatte landbokommission, som jo beskæftiger sig med undersøgelse af hele landbrugets stilling og også vil fremsætte sit syn på den fremtidige jordudstykning og jordfordeling i Danmark, har afgivet betænkning, men man kan sige, at den sidste snes år ikke har været jordfordelingen gunstig. Man har altid haft en politisk modstand at kæmpe med, og dertil kommer nu, at de unge også ser på de måske bedre vilkår, der bliver budt dem i byerne, ønskerne om at få arbejdskraft til byerne og endelig det økonomiske resultat, der kan opnås i det lille brug med de priser, der gælder for dansk landbrugsproduktion.

Betragter man de regnskabsresultater for 1959-60, som nu er offentliggjort af Det landøkonomiske Driftsbureau, viser disse, at de små landbrug under 5 ha har klaret sig dårligst med en forrentning på 1 pct. af den investerede landbrugskapital. Men lægger man dertil det beløb, som det fremgår af regnskabet er familiens arbejdsvederlag, ændrer billedet sig totalt til gunst for en sådan familie. I beretningen oplyses der ikke noget om, hvorvidt den lave forrentning skyldes bygningernes ringe plads eller dårlige indretning; men selv om dette skulle være tilfældet, vil det i praksis ikke være muligt omgående at nedlægge disse brug på forsvarlig måde. Med hensyn til tillægsjord til disse ejendomme synes der ikke at være særlig gode muligheder, til trods for at det almindelige og større gårdbrug hævder disses ejendommes vanske-